

Can Guitart

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C/ Major, 81
Emplaçament En el nucli urbà

Coordenades:

Latitud: 41.396131469968
Longitud: 1.9563415646553
UTM Est (X): 412754
UTM Nord (Y): 4583258

Classificació

Número de fitxa 08068 - 37
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Segle XIX-XX
Any 1864-1929
Autoria de l'element: Josep Oriol Mestres i Miquel Garriga i Roca
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 487-I
Pla Especial i catàleg del patrimoni arquitectònic i ambiental de Cervelló, 2017. PEPAAC - 14.
dt., 02/05/2017 - 12:00
Data aprovació: dt., 02/05/2017 - 12:00
Número inventari IPAC 34821
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2834315DF1823S0001QB
Autoria de la fitxa Juana María Huélamo Gabaldón - Kuanum

Descripció

Ubicada al carrer Major, en el cor del nucli urbà, aquesta imponent estructura arquitectònica és un extens casal de planta rectangular amb una distribució que comprèn planta baixa, dos pisos i golfes. Amb una presència majestuosa, l'edifici s'estén amb dos cossos laterals, cada un d'ells compost per una planta baixa i un pis.

L'edifici està flanquejat per dos cossos laterals. El cos central, una obra mestra d'arquitectura, presenta una composició de tres eixos verticals, en destaca l'entrada principal, amb un arc escarser, flanquejat per una reixa de ferro forjat, que introdueix al visitant a través d'una porta emmarcada amb vidrieres emplomades i arc a nivell. A cada costat del portal, a la mateixa planta de la façana, s'obren dues finestres de traça vertical i persianes de llibret.

El primer pis s'adorna amb tres balcons allindats, cadascun d'ells amb persianes de llibret i baranes. La barana central, més imponent, presenta una balustrada, mentre que les baranes laterals es caracteritzen per detalls de ferro forjat amb motius geomètrics senzills.

Al segon pis, l'eix central destaca amb un balcó allindat que comparteix el mateix estil de persianes i baranes de ferro forjat dels buits laterals del primer pis, flanquejat per dues finestres igualment elegants. A la part superior, a les golfes, s'aprecia un òcul i una orla esgrafiada que exhibeix la data 1929, destacant el moment de la seva última reforma.

Els detalls no passen desapercebuts, ja que totes les obertures presenten emmarcaments de motllures planes, semblants a guardapols. La cornisa curvilínia del capcer, juntament amb la coberta de dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal, confereixen un aspecte elegant i harmoniós.

El parament de la façana, al nivell de la planta baixa, imita filades de carreus a partir d'arrebossat i esgrafiat, mentre que als altres nivells s'aplica la tècnica de revestiment d'estuc amb els mateixos motius. L'estructura general es delimita amb dues faixes de tipologia clàssica, que recorden l'aspecte d'una gran pilastra.

A la seva façana, al cos lateral esquerre, hi ha una rajola del Via Crucis i en una terrassa interior, a la part posterior de l'edifici, un conjunt de rajoles que representen una Mare de Déu.

Els cossos laterals, a més de la seva funcionalitat, afegeixen un element estètic únic amb portes cotxeres a la planta baixa (reformada en el cos dret per tal de dedicar aquesta planta a local comercial), destacant-se amb arc pla i arc deprimit convex. El primer pis d'aquests cossos presenta balcons semblants als del cos central, amb una decoració afegida de garlandes esgrafiades al mur. Un ampli voladís format per un ràfec d'imbricacions de teula àrab corona aquests elements, que es converteixen en terrats utilitzables amb un coronament que inclou baranes de ferro forjat i arcs mixtilinis.

La façana lateral no es queda enrere en termes d'elegància, presentant una pèrgola d'obra a la planta baixa i un balcó amb dues obertures d'arc de mig punt inscrites dins d'un gran arc de mig punt que les emmarca. Aquest balcó manté una balustrada impressionant i continua amb el voladís que es prolonga des de la façana principal.

Des d'aquesta imponent façana, s'accedeix a un jardí que, que els propietaris van cedir a l'Ajuntament per crear un espai públic enjardinat, conegut amb el nom de plaça 11 de setembre.

Observacions:

La casa també és coneguda com a can Bonastre.

Història

Can Guitart, antiga residència dels Guitart, ocupa un lloc destacat com a casa pairal a Cervelló. El seu propietari, Climent Guitart i González, com a hereu de Can Guitart Vell, gaudia d'una certa estabilitat econòmica. L'any 1843, l'edifici després coneguda com a Can Guitart, es distingia com l'únic forn de vidre català a Cervelló, conegut també com el Forn de l'Hostal, ja que en temps passats havia exercit com a hostal. El 24 de maig del 1862, Climent Guitart González va adquirir, mitjançant una subhasta pública, la propietat que havia pertangut a Josep Ferret i Martí, qui s'enfrontava a dificultats econòmiques que li impediien saldar els seus deutes, situació aquesta que va conduir finalment al seu embargament.

Amb aquesta nova adquisició, la propietat va rebre el nom de "Can Guitart", i sembla que Climent Guitart va encomanar la restauració de la casa a l'arquitecte Oriol Mestres, un familiar de Barcelona amb el qual mantenia vincles familiars. La família Mestres, que havia passat temps a Cervelló en diverses ocasions, fos estiuenca o refugiant-se de les epidèmies que afectaven la ciutat, era coneguda a la localitat.

En l'any 1864, amb l'objectiu de transformar l'edifici en una residència, Guitart va confiar el projecte a l'arquitecte Josep O. Mestres, autor del Liceu i altres edificis notables de Barcelona, i pare del dibuixant i literat Apel·les Mestres.

El nom de Can Bonastre, que esdevé el nou títol de la propietat, prové de l'altre cognom de la família, els Bonastre, originaris del Penedès. A principis del segle XX, la nissaga dels Bonastre es vincula amb la família de Can Guitart Vell pel matrimoni de Joan Bonastre amb Gertrudis Guitart.

Durant el període comprès entre els anys 1918 i 1929, es van dur a terme remodelacions significatives en les façanes de l'edifici. La façana principal d'aquesta estructura va ser concebuda amb una influència estilística barroca, tot i que la seva realització es va produir en plena època del noucentisme. És interessant destacar que, malgrat aquesta adaptació al barroc, la part inferior de la gran casa, en concret la seva gran entrada, ha mantingut inalterat l'estil neoclàssic des de la seva construcció original, incloent-hi fins i tot les baranes de ferro que formen part de la seva estructura.

Es pot apreciar aquesta transformació en la façana comparant imatges d'una postal anterior a les reformes, on es pot observar l'estil clàssic original que caracteritzava l'edifici. Aquesta evolució arquitectònica és encara més captivadora quan es compara amb els plànols del projecte de l'edifici datats de l'any 1864, oferint una visió completa de com s'ha modificat i adaptat al llarg del temps aquesta obra arquitectònica.

Ja dins del segle XX, una part del jardí de la casa esdevé una plaça pública després de ser cedit a l'Ajuntament de Cervelló, convertint-se així en un espai obert per a tothom.

Can Guitart/Can Bonastre, amb la seva rica història, i la seva potent presència arquitectònica, esdevé un testimoni de l'evolució urbana i arquitectònica de Cervelló.

Bibliografia

AMB (2016) Text refós del pla especial i catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Cervelló. S.Ll. Àrea Metropolitana de Barcelona.

LLURBA RIGOL, Josep (2021) Les masies de Cervelló, La Palma de Cervelló i Vallirana. Nèctar Editorial. Torrelles de Llobregat.

Enllaços d'interès:

[Guia del patrimoni històric i artístic dels municipis catalans](#)

[Cercador de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

